

VRTČEVA PRILOGA.

Slovenski mladini.

Za letom v prošlost hitro bega leto,
In vánjo svoje duh okó napénja,
Želján izvedeti, če prav je sveto
Završil človek nálogo življenja:
Pogled ta rádot često v njem razvínáme,
In često kès z boléstjo ga objáme.

In zopet novo leto! — Tudi mèni
Okó v minule čase daleč gléda,
Da želji s tem ustrežem nevkročèni,
Ki jo pričuje sléharna beséda:
Kaj storil v prid sem svoji domovini
In kaj slovenski storil sem mladini.

Oj, malo . . . Kar začel nekdam gojiti,
Prešinja vedno mi sreá globíno,
Nikdár prenehal nisem dom ljubíti,
Nikdár prenehal njega ne mladíno;
Obéma žrtoval srcé čuteče,
Blagósti njima želel sem in sreče.

Á nisem sam! — Do moža mož se druží,
Ki vse jih ista zjedinjuje želja:
Da src, mladóst, si níkdar ne okuži,
Njim, dómu ti pomagaj do vesélja,
Ti delaj, da imé živí Slovéna
Ter domovini čast in slava njéna!

Zató srčnó na nóge, srca mlada,
Razúm si bistri vsak, srcé si jači,
Trpeti bodi vsakemu navada,
Da sil mu résni boj kdáj ne potlačí:
Kar blagega mladóstna duša hrani,
To jo v življenji zmot in greha brani.

Ko pride čas, ki glavo ti pobéli,
Takrát pa úči tiste, ki živeti
Na dóma krasnem svetu so začeli,
Da častno bodi jim za dom trpeti —
Zakaj jedino žije domovína,
Če zvesta ji ostane njé mladína!

Modést.

